

today in europe

free of
copyright

COE097268

AVRUPA KONSEYİ'NİN YENİ GİRİŞİMİ:

YABANCI İŞÇİLER İÇİN ASGARİ İNSANCA YAŞAM

Sanayileşmiş Avrupa ülkelerinde milyonları bulmaktadırlar.6,7 milyon belki de daha fazla.Onlarla ilgili istatistikler çok değişiktir.

Yeni bir ortamda yaşamakta fakat yabancılık çekmektedirler.Haklarını kabul ettirmek için diğerlerine oranla daha çok mücadele etmektedirler.Bunlar yabancı veya bir başka deyimle göçmen işçilerdir.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Sosyal Yasası ile Avrupa Konseyi yıllardır bu soruna çözümler göstermek çabasıındadır.Şimdi de yeni önerilerde bulunmakta,yabancı işçiler için asgari insanca yaşamı sağlayacak bir program önermektedir.

Yazan:Jean-Claude HAHN,Le Monde gazetesinin
Strasbourg muhabiri bu yazıyı TODAY IN EUROPE'u
alan gazeteler için özel olarak yazdı.

Tur/H/74

Resim Altı:Foto,Avrupa Konseyi

"Büyük mağazalarda alışveriş yapan bu kadınlara
sik sik rastliyoruz.."

AVRUPA KONSEYİ'NİN YENİ GİRİŞİMİ:
YABANCI İŞÇİLER İÇİN ASGARİ İNSANCA YAŞAM

Batı Avrupa'daki bunca başarılı iktisadi gelişme, yabancı işçilerin katkısı olmasaydı bugünkü seviyesinde olamazdı. Sanayiin tüm kesimleri ve özellikle en ağır işçilik gerektiren mesleki dallar, bu işçilerin çabalarından yararlanmışlardır. Artık sadece filmlerde veya skeçlerde görünen "İspanyol hizmetçisi" Lorraine veya Ruhr derinliklerinden kömür çıkartan yugoslav madencisini, Dun Kergue'deki yüksek fırınları ateşleyen Portekiz metal işçisini, Almanya, Hollanda veya Avusturya şantiyelerinde kol gücünü gösteren Türk işçisini, Belçika, İsviçre ya da İsveç'in tüm büyük inşaatlarında çalışan İtalyan duvarcısını unutturmamalıdır.

Strasburg'daki yeni Avrupa Konseyi merkezi de büyük çoğunluğu yabancı olan işçiler tarafından inşa edilmedi mi? Yabancı işçiler de kendilerine göre Avrupa'yı inşaa ediyorlar. Ama biz farkında değiliz. Onları sadece, bir pazar öğleden sonra, bir sinemanın veya bir kahvehanenin önünde kümeleştiklerinde fark edebiliyoruz. Bir büyük mağazada alışveriş ederken rastladığımız siyahlar giymiş kadınlar veya bir sokak köşesinde, başları örtülü, çocuklarını kollarından çeken genç anneler de var. Portekizli, Yugoslav veya Türk kadınları mı? Ara sıra televizyon programlarında, birden bire bazı sorunlarını dile getirmeseler, geçici bir görüntüden ibarettirler.

Yabancı işçiler daha çok ve daha rahat konut istemiyorlar mı? Sendika haklarının kabul edilmesini talep etmiyorlar mı? Ailelerini yanlarına getirtmek

istemediler mi? Mahalli halka oranla sayıları çok fazla görüldüğünde onlara karşı düşmanca gösteriler yapılmadı mı? Daha nice örnek var. Bir İsviçreli politikacı, yabancı işçilerin sayısının azami hattını kanun yolu ile sınırlamak istemedi mi?

Haklı olarak ileriye sürüldüğü gibi, Batı toplumumuzun paryaları olmasalar bile, on iki yıl önce kitle halinde geldiklerinde çeşitli güçlüklerle karşılaştılar.

Bu işçileri kabul eden ülkelerin hükümetleri, dernekler, işçi sendikaları, hiç kuşkusuz durumlarını kolaylaştırıcı girişimlerde bulundular. Konutlar arttırıldı, koruyucu tedbirler alındı. Nice yabancı işçi fransızca, almanca, ingilizce veya flamancayı ücretsiz gece kurslarında öğrendi, yetişkinler için mesleki eğitim merkezlerinde teknik bilgilerini arttırdı.

Ne var ki bu işçilerin içinde bulundukları koşullar yine de ilkel olmağa devam ediyor. Özellikle, sanayileşmiş ülkelerin karşılaştığı enerji bunalımından doğan iktisadi zorluklar karşısında daha da güçsüz görünmektedirler.

Her ülke, yabancı işçilerin yerleştirilmesi konusunda şimdiye kadar kendi yöntemini uyguladı. Bu alanda da, bazı hak ve olanakların sağlanması yolunda ortak bir politika işleri kolaylaştırır. Herşeyden önce Çalışma hayatını ilgilendiren, meslek hayatı, çalışma koşulları, ücret, iş garantisi, işçiye yol verme halinde ayırım gözetilmemesi gibi konularda yerli ve yabancı işçiler arasında eşitliği sağlamak söz konusudur.

Yabancı işçiler yerli işçiler kadar işsizlik halinde verilen yardımlardan yararlanabilmeleri ve işten çıkartma sırasındaki anlaşmazlıklarda, rücu haklarını kullanabilmelidirler.

Buişçilerin,işyerlerinde mesleki eğitim ve dil öğrenimi,sendika çalışmalarına katılma,işyeri komitelerine girme gibi olanaklarla terfi ettirilmeleri ile ilgili tedbirler alınabilmelidirler.

Bu tedbirlerin alınabilmesi için Avrupa Konseyi hükümetlerin,turist-işçilerin girmesini önleyici tedbirleri almasını istemektedir.Çünkü gizli olarak bu ülkelere giren işçiler,patronlarca kolayca istismar edilebilmekte ve yasal yollarla çalışmaya giden işçiler için tehlikeli birer rakip olmaktadırlar.

Daha nice yabancı işçi insanlık dengesi için en hayati unsur olan aile düzeninden mahrum yaşamaktadır.Avrupa Konseyi,öncelikle bu işçilerin aile sorunlarını çözümlmek amacı ile hükümetlerin konut sorununu ele almasını ve ayrıca aile düzeninde bir diğer önemli unsur olan çocuklarının okul durumunun düzeltilmesini talep etmiştir.

işçilerin iş veya konut bulmasını sağlayacak finansman için kurulmuş Avrupa iskân fonu bu konut sorununu çözümleyecek bir kuruluştur.

Avrupa'nın şerefi için,yabancı işçilere asgari insanca yaşam sağlayacak bu önerileri sür'atle uygulamanın zamanıdır.

J.C.HAHN